

[OSĄD *sb m*

N sg osąd.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

Wyrok, skazanie na jakąś karę [na kogo]: A wtem pilat kazal stolecz wissoki y wielgi nagotowacz przed palaczem sswoim y przed wssidkim ludem, gdzies widan iesth ossad wielki na Pana Iesucrista. SprChęd 80.

Synonimy cf OSĄDZENIE.

Cf OSĄDZENIE

FP